

שפת אמת ספר במדבר - פרשת חקת - שנת [תרל"ד]

זאת התורה כו'. דרשו חז"ל מי שממית עצמו עלי'. אף דכתיב וחי בהם. רק מצד האדם יהי מוכן למס"נ. רק מצד מאמרו ית' וחי בהם. לכן בג' דברים ג"ע וש"ד וע"ז צריך האדם להיות מוכן למס"נ. וכפי הביטול להתורה כן מתקיימת בו כיון שהוא עיקר וחשוב אצלו. ובמד' ורש"י ובגוים לא יתחשב שמה שאוכלין בנ"י בעוה"ז בין האומות אין מנכים מחשבונם. והפ"י כיון שאין עוה"ז חשוב לבנ"י וכפי מה שאינו חשוב בעיניו כן זוכה לחיים טובים בעוה"ז ושלא יהי בחשבון כנ"ל. ואיתא שיש ב' השפעות מהשי"ת להבריאה. מצד הטבע שצריך הבורא לפרנס ברואיו. והב' מצד מעש"ט של ישראל [רק הרשעים שמאבדין העולם נחשב להם הכל לשכר. אבל בנ"י שמוסיפין מעש"ט אין השפעת הטבע בכלל השכר כנ"ל]:

שפת אמת ספר במדבר - פרשת חקת - שנת [תרל"ו]

בפסוק עשה לך שרף כו'. במשנה וכי נחש ממית כו' מחי' אלא בזמן שמסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין לבם לאביהם שבשמים מתרפאין. וקשה הי' צריך להיות הסתכלות לשמים בלבד למה נחש נחושת. אכן באמת הי' הנחש מסוגל לרפואה זו ששם הקב"ה בו רפואה זו וכמ"ש רמב"ן ז"ל שדרכו של הקב"ה למתוק מר במר לכן אף שדרך הטבע מי שנשורך מכלב ורואה אותו מזיק לו יותר שם הקב"ה כאן להיפוך שע"י הראי' יתרפאו ע"ש. אעפ"כ זה הרצון שבהיותו עוסק ברפואה הגשמי יסתכל ויהי לבו לשמים ע"י שמיישב עצמו וכי נחש מחי' וזה שאמר מסתכלין ומשעבדין לבם. פי' אף שהם רחוקים מעולם העליון ועוסקים בטבע אעפ"כ ישעבדו לבם פי' להסתכל לשמים ולהראות שחפצים לצאת ממאסר עוה"ז והטבע ולהתדבק בו ית'. וזהו עשה לך שרף הוא התלהבות האדם לדבוק בו ית' כנ"ל:

שפת אמת ספר במדבר - פרשת חקת - שנת [תרל"ט]

בפסוק יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבוא כו'. ויש להקשות ממ"נ אי לא הגיע זמנו להסתלק מן העולם וכי בעבור שלא יבוא חיסר השי"ת משנותיו והלא אמרו חז"ל שהקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום כו'. ואי הגיע זמנו אין צריך לטעם כי לא יבוא. אבל באמת זמנו של אדם הוא כשכבר פעל בעולם העבודה שנצרך לו לתקן ולקיים המצות השייכים אליו. ולכן ביקשו משה ואהרן לכנוס לא"י לקיים מצות התלויין שם ולכן אם הי' מוכן לכנוס לא היה זמנו להסתלק עדיין רק כי לא יבוא וממילא כבר שילם עבודתו כנ"ל:

שפת אמת ספר במדבר - פרשת חקת - שנת [תרל"ה]

לסיחון מלך האמורי כל"ח ולעוג מלך הבשן כל"ח. פי' אא"ז מו"ר ז"ל שנקבעו לדורות שבחים אלו כי הם מתנגדים לבנ"י בעבודת הבורא וסיחון מלך חשבון הוא נגד תפילין ש"ר מקום המחשבה ועוג באדרעי תש"י הכח כו' ודפח"ח. וכתיב עוד ונתן ארצם לנחלה כל"ח נחלה לישראל כו' כל"ח. וקשה למה נחלק זה לב' שבחים. אך זה עצמו מה שהמשיכו הקדושה לאותן הארצות הוא דבר גדול. כמ"ש מלך קשה ומדינה קשה כו' פי' שהמקומות עצמם היו מקום הסט"א ובנ"י המשיכום לנחלתם. וע"ז היו כל מסעות בנ"י להמשיך נחל נובע מקור הקדושה לכל המקומות. ובאמת ע"י שהם המשיכו הקדושה לאותן המקומות לכן נחלה לישראל וזכו המה להם. וכ"כ כח מעשיו הגיד כו' לתת להם נחלת גוים כי הקב"ה בעבור זה ברא כל ההתנגדות. כדי שע"ז שבנ"י בעבודתם יבררו הקדושה בכל המקומות (ויזכו) [יזכו] להיות שלהם והבן